12

Бути розумним — це круто!

ПРОФЕСОР Квітка

HAPPY FEET
ВЕСЕЛІ НІЖКИ

КАЛЕНДАР 2007

ШЛЯХО-ШУКАЧ

ДИКА СВИНЯ

пізнавально-розважальний журнал
№12 (24) — грудень 2006
4 820013 150051 12

ШЛЯХОШУКАЧ

Я полечу до свого товариша в Атлантичний океан через суходіл. Так буде швидше, ніж плисти.

Де я?

ПОМІРКУЙМО РАЗОМ

Перш ніж кудись вирушати, варто знати точно, де знаходиться твоя ціль. Якщо на кухні біля свіжої випічки — будеш орієнтуватися по запаху. Якщо ж ти націлився до кіоску з журналами — знайдеш свій шлях за знайомими об'єктами, наприклад, дорога — автозупинка — кіоск. А коли треба зустрітися з товаришем на чужій вулиці? Ось тоді вже домовтеся про добре помітний орієнтир: виразний будинок, пам'ятник, музей чи фонтан.

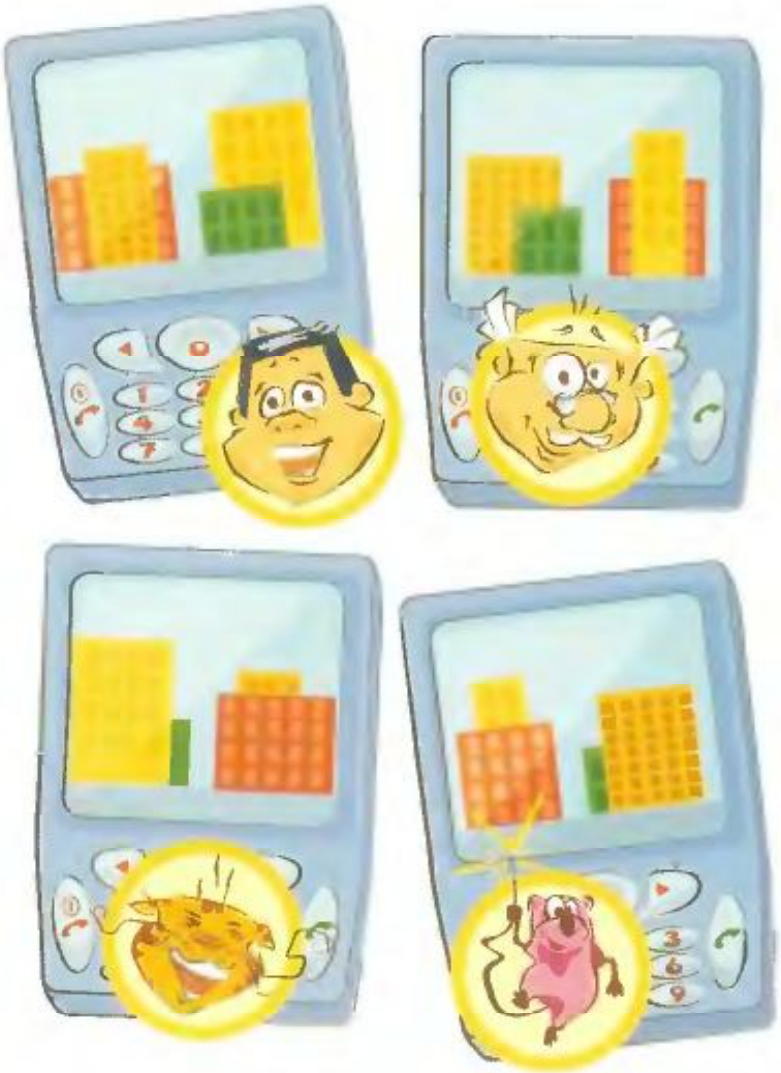

Місце зустрічі друзів — природничий музей. Знайди на карті та підпиши саме ті точки, з яких зроблені знімки професора Крейда, Шили, Смика та Мензурки.

А ТИМ ЧАСОМ...

Хтось викрав один із об'єктів на карті. Знайди цей шматок карти в журналі, й тобі все стане зрозуміло...

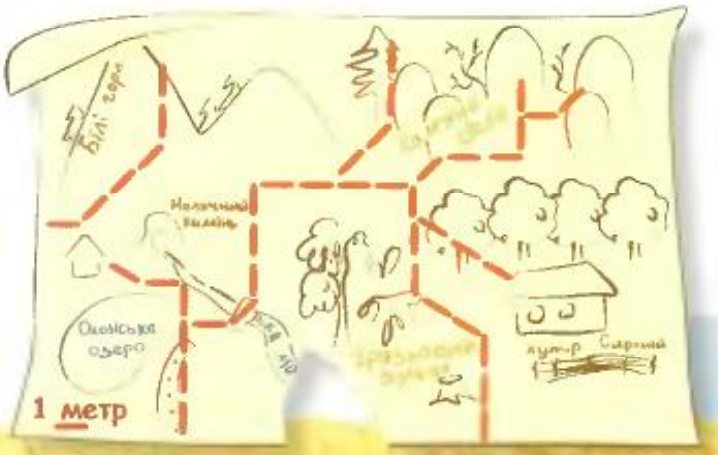

Уся територія разом із будинками, дорогами, річками та горами на карті зменшені в тисячі разів — от і виходить, що на невеличкому квадратику паперу поміщається ціле місто чи село. Основні об'єкти-орієнтири на карті зображають спрощено.

Хочеш знати, у скільки разів зменшені об'єкти? Шукай на карті масштаб.
Масштаб 1 : 100000 означає:
1 сантиметр на карті — це 100000 сантиметрів (тобто 1 кілометр) на місцевості.

Казкові карти вигадували різні письменники: Даніель Дефо — для свого героя Робінзона Крузо, Джон Толкін — для Гоббіта, Алан Мілн — для Вінні-Пуха.

УВАГА, КОНКУРС!

Вигадай та намалюй свою казкову карту і посели туди улюблених героїв книг та журналів.
Конкурс триває до 15 березня 2007 року.

Цікаво, де на ній буде Академія Крейда?

Для того щоб карта правильно вказала маршрут, спочатку визнач, у якій точці стоїш ти. А потім розмісти карту так, щоб найпомітніші об'єкти на ній співпадали з тими, які ти бачиш.

Правильно зорієнтована карта.

Неправильно зорієнтована карта. У чому помилка?

Сторони горизонту північ, південь, захід, схід із давніх-давен вказували дорогу мандрівникам. Якщо їхній шлях пролягав у холодні краї — їм треба було рухатися на північ.

Якщо ти стоїш обличчям на північ — позаду буде південь, зліва від тебе — захід, а справа — схід.
(А на карті північ завжди вгорі).

На цю сторону горизонту вказували мохи та лишайники — вони ростуть на поодиноких деревах і каменях із північної сторони.

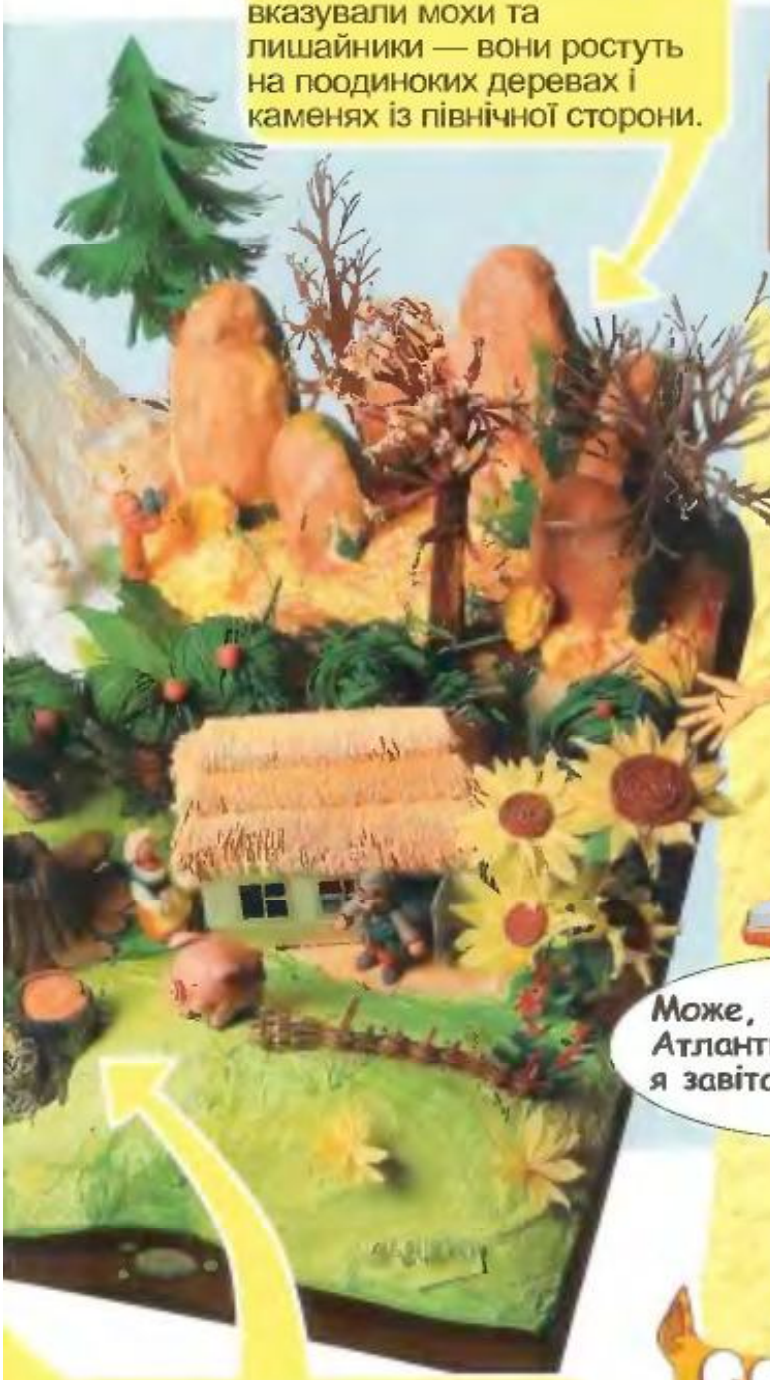

Фантастика! У цій казковій місцевості зустрілись усі пори року та ще й деякі дивовижі України.

Дивовижі? А з яких населених пунктів? Напишіть мені, Восьминогові!

Може, дорогою в Атлантичний океан я завітаю ще й туди.

Як правило, гілки дерев густіше ростуть у напрямку півдня (інколи на південь вказують і верхівки сосен). Із південного боку дерева чи пенька будують свій дім мурахи.

Гм-м... До якого об'єкта веде цей опис?

1. 3 метри на північ.
2. 1 метр на схід.
3. 1 метр на північний схід.
4. 3 метри на північ.
5. 4 метри на схід.
6. 3 метри на південь

А як зорієнтуватися, коли довкола ні будинків, ні дерев, а лише безкрайній простір?

Уночі визначити сторони горизонту тобі допоможуть зорі (читай журнал "Професор Крейд" №8). Удень — сонце: якщо опівдні (12 година) стати спиною до сонця — твоя тінь, що попереду, вкаже на північ. А якщо хмари закрили зірки чи сонце — тоді знадобиться найвірніший шляхошукач — компас! Його синя стрілка завжди вказує на північ.

Один із найдавніших компасів вигадали в Китаї ще дві тисячі років тому. Він був квадратним і вказував не тільки на полюси, а визначав ще й "щасливі" та "нещасливі" напрямки — по ньому навіть ворожили. Давній винахід був засекречений тисячу років.

Сторони горизонту сучасного компаса вказує магнітна стрілка. (Про магніт читайте у наступних номерах "Професора Крейда").

ВИГОТОВ КОМПАС ВЛАСНОРУЧ!

1. Підготуй глибоку посудину з водою, голку і сухий листочок.
2. Обережно поклади на листочок голку. Увага! Вона має бути сухою! Простеж, щоб листочок не відпливав на край.
3. Листок із голкою будуть повертатися, а коли зупиняться — гострий кінець голки вкаже на північ.

Найлегше визначити сторони горизонту постійним читачам "Професора Крейда" — бо кожен, хто передплатив журнал на 2007 рік, матиме крейдоручку із компасом у подарунок*!

* Під подарунком мається на увазі право придбати ручку за 0,30 грн.

Із такою ручкою можна шукати й скарби, що будуть у кожному номері "Професора Крейда"-2007!

У Пошуках Скарбів-2007

Передплатний індекс: журналу — 91413
журналу з літературно-музичним додатком — 91412
Відділ редакційної передплати: 494-25-04

ЙодБаланс® МРІЇ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ

Ротшильд мріяв заробляти шалені гроші

Із чого ж почати? Може, з власного хобі?!

Хлопець начищав старовинні монети, які знаходив на звалищах, і продавав їх колекціонерам. Він розумів: "капітал — це труд".

На зароблені гроші купив закуточок і відкрив у ньому крамничку антикваріату (старовинних речей). А згодом — і свій перший банк.

Персональну колекцію монет Ротшильд подарував принцові Вільгельму. А коли принц став королем — узяв Ротшильда своїм підданим.

І ось Ротшильд став відомим на увесь світ банкіром.

П'ятеро синів Ротшильда підхопили його бізнес. Вони працювали злагоджено, мов п'ять пальців однієї руки.

Кошти з його банків витрачалися на будівництво залізниць, добування золота й нафти.

Тепер банківську справу Ротшильда продовжують його внуки. Під девізом батьків:

"Злагода. Чесність. Труд."

Банківський бізнес — напружена праця. Робити її легше із ЙодБаланс®.

Дорослим на замітку:

Допоможіть дитині наблизитися до мрії. Легко засвоїти нові знання та підвищити рівень IQ допоможе препарат ЙодБаланс®. Він забезпечить в організмі вашої дитини нормальний баланс йоду, що входить до складу гормонів щитоподібної залози, які регулюють ріст та розвиток вашої дитини, її розумову діяльність, покращують пам'ять та зміцнюють імунітет.

ЙодБаланс®100 — ефективна профілактика дефіциту йоду у вашої дитини.

ЙодБаланс® — і ваша дитина зможе більше!

Зберігати в місцях, недоступних для дітей. Перед застосуванням ознайомтеся з інструкцією і проконсультуйтеся з лікарем. Реєстраційне свідоцтво № 103 Україна/МП/03/0836 від 06.12.2005
Виробник Мерк КГаА, Німеччина, для Нікомед Фарма АГ, Норвегія.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Українці тут живуть особливі: і гуцули, і подоляни, і бойки... Говірка та звичаї у них різняться, зате всі однаково щиро славлять рідне Прикарпаття різьбленими візерунками по дереву, вишиванками, розписами. (Найкращі роботи майстрів ти побачиш у коломийському музеї, що визнають як "музей світових шедеврів"). А скільки таємниць у тутешніх назвах! Гора Говерла (найвища в Українських Карпатах) має іноземну назву, а озеро Несамовите назвали через "різкий характер": кинеш, кажуть, у воду камінь — накличеш негоду із градом. Тож мандруй і досліджуй!

МІСТО ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

У дерев'яний замок села Заболотів часто навідувалися мисливці — адже поряд шумів дубами ліс. Минуть роки, і на його місці з'явиться прекрасний мурований палац, оповитий парком. А село перетвориться на Станіслав — місто-фортецю, що схожа згори на квітку (в її пелюстках-бастіонах будуть чатувати на ворогів гармати)... Давно вже місто перейменували. Немає й фортеці. Та залишки мурів із червоної цегли нагадають про неї усім допитливим.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Гора Говерла

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Мальовниче Придніпров'я, яке почали заселяти люди ще 100 тисяч років тому, монголо-татари перетворили на Дике Поле. Спустошений край відродили козаки. З восьми Запорізьких Січей на території області було п'ять. Пишається ця земля і своїми "старожилами"(скелями кварциту, яким більше двох мільярдів років, столітньою шовковицею у Дніпропетровську), і водоспадом на річці Кам'янка. А ти знайдеш тут свої цікавинки.

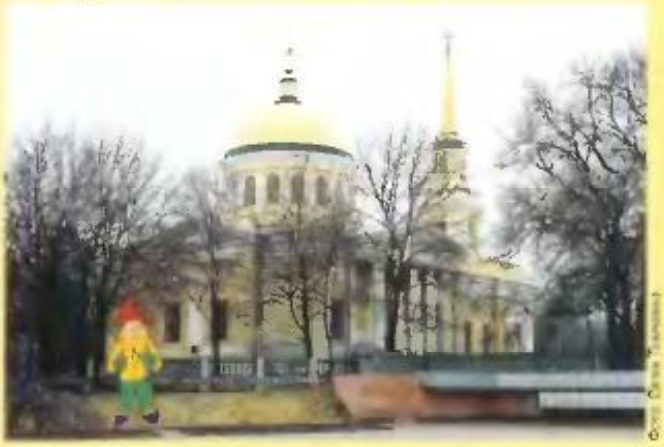

МІСТО ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Поталанило ж місту! Замість одного дня народження у Дніпропетровська їх щонайменше два. Та й "імена" в нього були різні. Катеринославом назвала російська цариця Катерина II на свою честь. Але територія для міста була невдалою. Тож і "перекочувало" воно до містечка Новий Кодак, що стояло на зручному для торгівлі битому чумацькому шляху. А згодом зжилося із містом-сусідою під однією своєю назвою. Зате у теперішній назві міста шумить древній Дніпро.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Кривий Ріг

© SAT „Українські мобільні системи", підрозділ Державного концерну зв'язку АА №7205/95 від 28.12.04

МІСТО КОЛОМИЯ

У давні часи це було місто-воїн. Коломийська фортеця захищала кордони давньоруської держави. Тепер же це місто-друг. І по-дружньому розкриє тобі найцікавіше. Дивися! Перед тобою просто на землі — велетенське яйце-райце. Невже його загубив тут казковий птах у півнеба? А звідки ж той гарний орнамент на "шкаралупі"? Підходь ближче. Різьблена шкаралупа — то стіни музею "Писанка". Це найбільша кам'яна писанка у світі! Зайдеш усередину?

Овва! Скільки тут барвистих яєць! І писанки, і крапанки, і дряпанки... — всього більше тисячі. З усіх областей України! Придивись: візерунки на яєчках у кожній області — своєрідні, а от елементи цих візерунків — подібні. Бо це не просто елементи, а "літери" малюнкового письма! Хвилька, кружечки, рисочки — і послання написане. Розуміючи, що означав кожен цей символ, "читали" по візерунку побажання: миру, добра, достатку.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Нагадуємо! Області необхідно доклеювати на карту України, яка була додатком до журналу №1 за 2006 р.

Акуратно виріж по контуру

Карту-додаток можна придбати за телефоном (044) 494-25-01 (02)

БІЛИЙ СЛОН

Віддалік гірського села Шибене, у Карпатах, стоїть на Чорній Горі "Білий слон". Дивна назва для обсерваторії! Та взимку ця колись велична споруда куталася у ковдру зі снігу і справді нагадувала великого слона. Тепер можна тільки уявити, як усередині вмикаються електродвигуни і на "маківці слона" відсувається мідний купол. Учений-астроном припадає оком до великого астрографа, що спрямований у нічне небо, і довго спостерігає за життям космосу... Сьогодні, на жаль, небесні світила освітлюють лише поруйновані стіни. "Білий слон" чекає свого відродження!

ДИВОВИЖІ ПРИРОДИ

СТАРУНСЬКІ ДИВА

Цей вулкан — природна хімічна лабораторія. У його кратерах, ніби у колбах, клекоче-булькає темна рідина. Багнюка ця особлива: з часом із неї утворяться камені-мінерали. Один із них, озокерит, дуже допоміг ученим-археологам! Він "зберігав" тіла давніх тварин більше 20 тисяч років. Тепер усі вони — і мамонт, і волохатий носоріг, і олені, яких знайшли у шарах озокериту, — зберігаються у музеї.

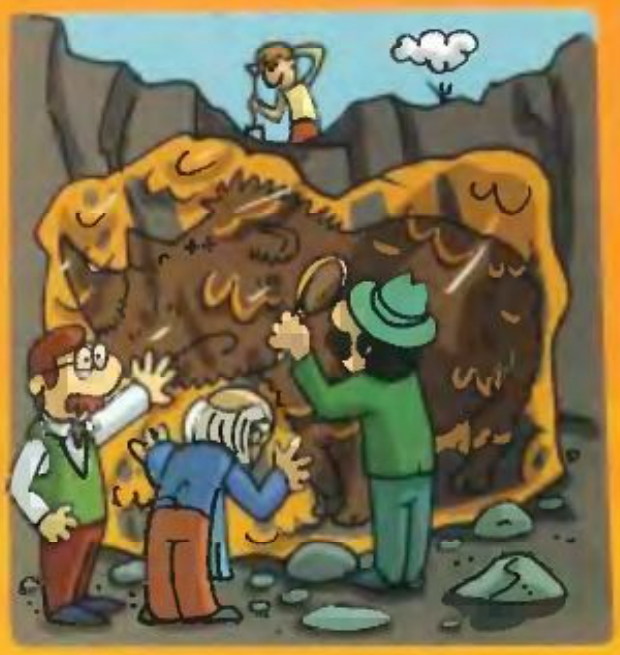

Грязьовий вулкан біля села Старуня* — не єдине тутешнє диво. Якщо під ногами раптом побачиш чорний потічок із різким запахом, то може бути справжня нафта! (Її називають "чорне золото" за велику цінність. Із нафти роблять і пальне для автомобілів, літаків, заводів, і каучук для підошов чобіт, і фарби, і багато інших корисних речей).
Тобі закортіло свіжої води? Стривай! Розпитай спочатку старунських мешканців: чи ти часом не біля соляної криниці. Бо ж вода з неї — солоніша, ніж морська.

**Село Старуня Богородчанського району Івано-Франківської області у рубрику "Мандрик" журналу "Професор Крейд" №7 потрапило випадково.*

СЕЛО БУБНИЩЕ

Кам'яні стіни, кам'яні підлога та стеля, і лави, і сходи — теж кам'яні... Хто жив у цій скельній домівці, влаштованій у печерах поблизу села? Ймовірно, монахи. І це був колись монастир. А може, це колишній замок? Он збереглися й сліди прибудов до скель. Та ні кам'яна криниця, ні вали-бійниці нам того не скажуть. А легенди розповідають, ніби вирубав ті печери зі своїми хлопцями Олекса Довбуш — народний месник. Мстився він за кривду, що завдавали селянам пани. Тому й відбирав у багатіїв добро та роздавав біднякам. Переказували, як у селянина Бідарюка одного разу Довбуш обміняв свого баского коня на кволу конячину, ще й доплатив за неї. А потім знову зробив обмін: віддав конячину панові, а натомість забрав у нього доброго коня.
"Довбуш такий дужий, що заніс на плечах до печери кам'яну брилу, аби закрити нею вхід", — домислює народ про свого героя. На знак шани до нього і скелі прозвали Довбушевими.

Бойових побратимів Олекси Довбуша у Карпатському краї називали опришками. Назва "опришки" дісталася й іншим повстанцям проти панів-гнобителів.

ЗАТ „Українські мобільні системи" ліцензія Державного комітету зв'язку України АА №720199 від 29.12.04

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

МІСТО КРИВИЙ РІГ

Залізні скелі? Правильніше — кварцитові, хоча в цьому залізистому камені-кварцитові таки справді багато заліза.

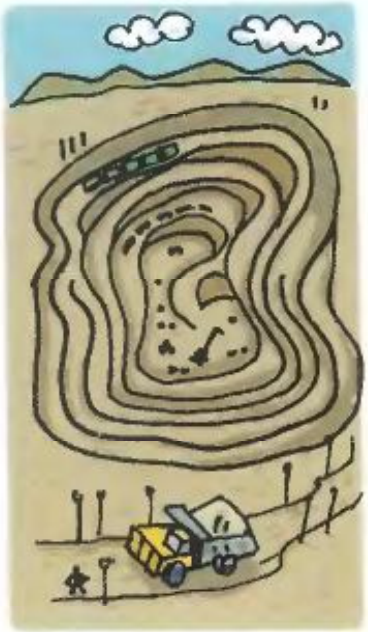

Ось тобі й "залізний пам'ятник природи"! Багата криворізька земля ще й залізною рудою. Перш ніж відокремити залізо від руди, її треба ще добути. Аби дістатися до цього природного скарбу, і викопали глибокий кар'єр. По його схилах, углиб, їздять по руду спеціальні потяги. А на дні кар'єру, ніби мурахи, швидко працюють велетенські машини (тільки колеса — як дві людини заввишки). Робота кипить! Бо ж на руду вже чекають заводи.

Кумедну назву місто дістало, ймовірно, завдяки річкам Саксагань та Інгулець. Добігаючи до місця злиття, річки утворюють кривий кам'яний мис, схожий на ріг. А можливо, це згадка про козака Івана Рога, який із часом перетворився на героя легенди.

Акуратно виріж по контуру

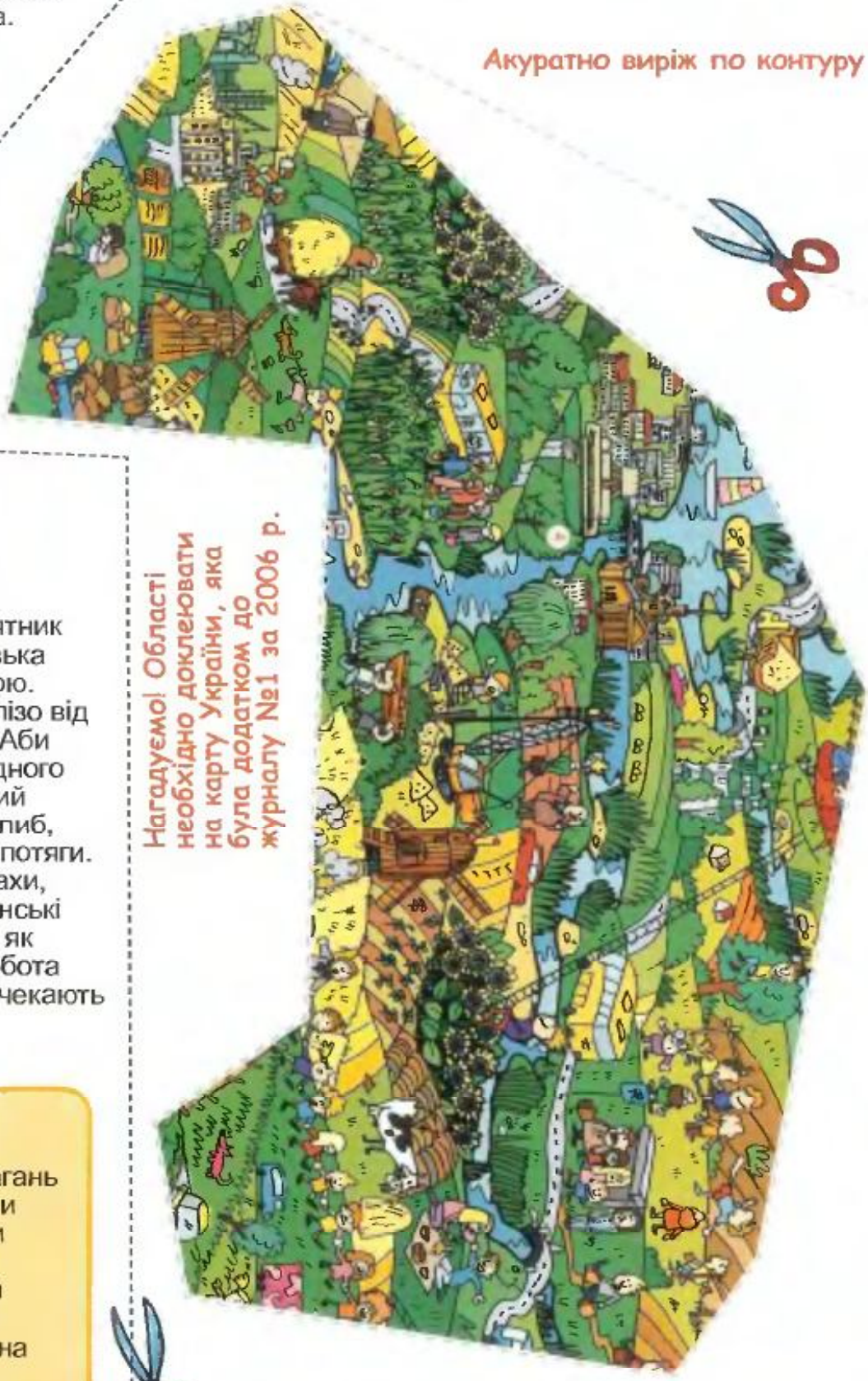

Нагадуємо! Області необхідно доклеювати на карту України, яка була додатком до журналу №1 за 2006 р.

Карту-додаток можна придбати за телефоном (044) 494-25-01 (02)

СЕЛИЩЕ СТАРІ КОДАКИ

Неподалік від села, на мальовничих Дніпрових кручах — залишки старої фортеці. А внизу води Дніпра перепинає перший кам'янистий поріг. Далі Дніпром, за іншими порогами, була Запорізька Січ. Ох і дошкуляла ж вона полякам-загарбникам! Не давала їм на українських землях "золотого панського спокою". Тож і задумали поляки збудувати Кодацьку фортецю, яка не пускала б селян-втікачів до Січі. А заодно іще й наглядала б із кручі за козацьким флотом.
Тож чи будуть терпіти таке козаки? Налетів зі своїм загоном на фортецю запорізький гетьман Сулима і навіть вали зруйнував.

Нову фортецю відбудували майже утричі більшою. Тепер, мовляв, не по зубах вона козакам. "Рукою створене — рукою руйнується", — зауважив на те Богдан Хмельницький. Та через десять років фортеця здалася його війську навіть без бою. А зруйнували її вже війська царської Росії. Така вже доля фортець!
Чи ж допоможуть фортеці Кодак піднятися із руїн тепер? Прийшла вже нарешті пора її відвідати мирним туристам.

СЕЛИЩЕ ПЕТРИКІВКА

Пишні квіти розцвіли просто на хатній стіні. А "посадив" їх тут умілий пензель художника. Хоча он те гроно калини мальоване зовсім не пензлем, а... кінчиком пальця, вмоченим у фарбу. Її соковиті кольори милують око навіть на давніх малюнках. Секрет у тому, що фарбу для розпису петриківці у давнину виготовляли самі: крейду, сажу, кольорову глину змішували з молоком, яєчним жовтком або природним "клеєм" із вишні. І хата, і комин, і припічок до кожного свята білилися і вбиралися у нові самобутні візерунки. Тому-то петриківський розпис і тепер славиться на увесь світ!

КОНКУРС ЗАВЕРШУЄТЬСЯ!

Але в тебе ще є час долучитися до нього. Розкажи команді професора Крейда про свій рідний край, вулицю, архітектурну пам'ятку чи дивовижу природи...

Пиши на адресу:
конкурс
"Найкращий краєзнавець року",
професору Крейду,
вул. Суворова, 4, 3-й поверх,
м. Київ, 01010

На переможця чекає приз — прогулянка історичними місцями Києва разом із командою професора Крейда та камерафон і стартовий пакет Sim-Sim від UMC.

Лист надішли до 20 грудня 2006 року. На оголошення переможців чекай у лютневому журналі "Професор Крейд" 2007 року.

ЗАТ "Українські мобільні зв'язки", ліцензія Держкомзв'язку серія АА №720169 від 29.12.04

ДИКА СВИНЯ

Навіщо свині рило? Аби не забути хоча б це, свійська льоха завзято риє землю під огорожею. Хоча їй зовсім не треба вишукувати в такий спосіб собі харчі. То дикі звички! Дісталися вони від лісового предка — кабана. Щоб вижити, він і річку перепливе, й ікла на вовка нагострить. А захищаючись від людини — сміливо йде на таран. (Тож краще відскочити вбік і залізти на дерево). Залюбки приручається хіба що дике поросятко. Дружити йому більше до вподоби!

Розфарбуй малюнок. Порахуй на ньому всіх живих істот і знайди 14 жолудів.

ГНІЗДО ДЛЯ ПОРОСЯТ

"Де найкраще виводити потомство? У гнізді!" — впевнена майбутня мама-кабаниха. Тож вона старанно вириває ямку і носить у неї підстилку з сухого листя та моху. Зубами та рилом і стіни з очерету зводить. А дах? Буде і він: кабаниха висмикує кілька малих ялин і накриває ними свій дім. Усередині сухо та затишно, адже з малюками жити тут цілий тиждень. А коли вони трохи зміцніють — і до гурту можна вести.

ЛИЦАР-ІКЛАН

Швидко турнір — тож треба бути у формі! Бо поєдинки за "прекрасну кабаниху" дуже запеклі. Тому кабан і нарощує шкіряні "лицарські лати". Захищають вони не лише від ікла суперника, а кажуть, навіть від куль мисливця.

Малих поросят непросто знайти серед трави та опалого листя. Їх надійно маскує смугаста шкіра. А от через кілька місяців, коли поросята навчаться втікати від ворогів, — смужки зникнуть.

ПОРОСЯЧИЙ ДИТСАДОК

Крім старших братиків і сестричок, у кабанячому гурті ще кілька сімей. Тут вчаться малюки премудрощам дикого життя. Мама їм за вчительку, а тітоньки-кабанихи — за вихователькок. Доки одна стереже всіх крутьків — інші відпочивають. Після уроків риття — веселі перерви. Можна кусатися, борюкатися, стрибати по колу й грати у футбол кисличками. Та коли хтось надумає потурбувати сімейство — на захист збіжаться усі розлючені мами.

ХТО СКАЗАВ "ХРЮ"?

Чутливі вуха матусі-кабанихи вловлять найтихіше "хрю" свого поросяти. Воно буває вередливе, мовляв, хочу їсти чи спати. Буває й жалісливе: від переляку чи болю — кабаниха все зрозуміє. І вмить відгукнеться, захистить або втішить.

ЩО ВОЖАКУ МОЖНА, ТЕ ІНШИМ — ЗАСЬ

Керує кабанячим стадом бабуся-кабаниха — найстарша і наймудріша. Це вона вирішує, куди повести сім'ю на вечерю чи відпочинок. Вона першою насторожиться, зачувши здалеку запах людини, і швидко відведе всіх подалі від небезпеки. Тож проти її рішення ніхто і хрюкнути не наважиться. Навіть тоді, коли через рік хлопчаків-кабанчиків вожачка вижене зі стада.
Кабанчики живуть окремо, аж доки не прийде пора кабанячих знайомств.

ВЕЧЕРЯ ЧИ СНІДАНОК?

Кабанам однаково! Головне — добряче підкріпитися. Цілий день лежали вони та порохкували. А увечері знялися з належаних місць на пошуки їжі.
Кабанячі "ресторани" нагадують зоране поле. Ще б пак! Кабан з-під землі дістане і їстівні корінчики, і личинки жуків. Навіть мишу або ропуху відриє з нірки. Найліпший десерт — жолуді чи яблука-кислички. Смакота-хрюмкота! Тепер можна й сни переглянути.

ІЗ ТОЧКИ ЗОРУ КАБАНА

Багнюка — класна штука!

Покачався-похлюпався у "грязевій ванні", обсох — і... захисний костюм готовий. А якщо іще й почухатися об хвойне дерево, де багнюка змішається зі смолою, — на шкірі вже справжній скафандр.
Не тільки комар об таку броню носа зламає!

НОВИЙ РІК ПО-КИТАЙСЬКИ

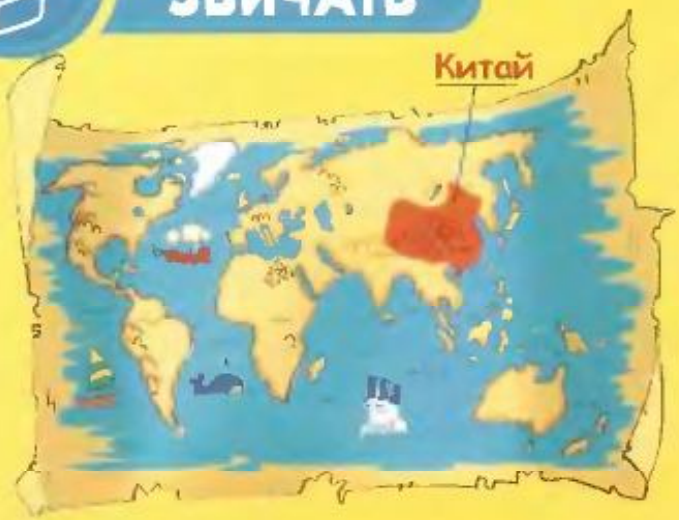

Зі святом весни! — вітали китайці один одного на... Новий рік. Здавна святкують його не за сонячним календарем, як ми з тобою, а за місячним. Нехай за вікном іще хазяйнує зима, вони вірили, що весна вже прокинулась. На деревах розквітають вогні червоних ліхтариків, бо червоний — то колір сонця, що будить весну.

За місячним календарем один календарний місяць — це повний оберт Місяця довкола Сонця (тобто 29,5 сонячних доби). Тому починається свято щороку різними датами у січні чи лютому.

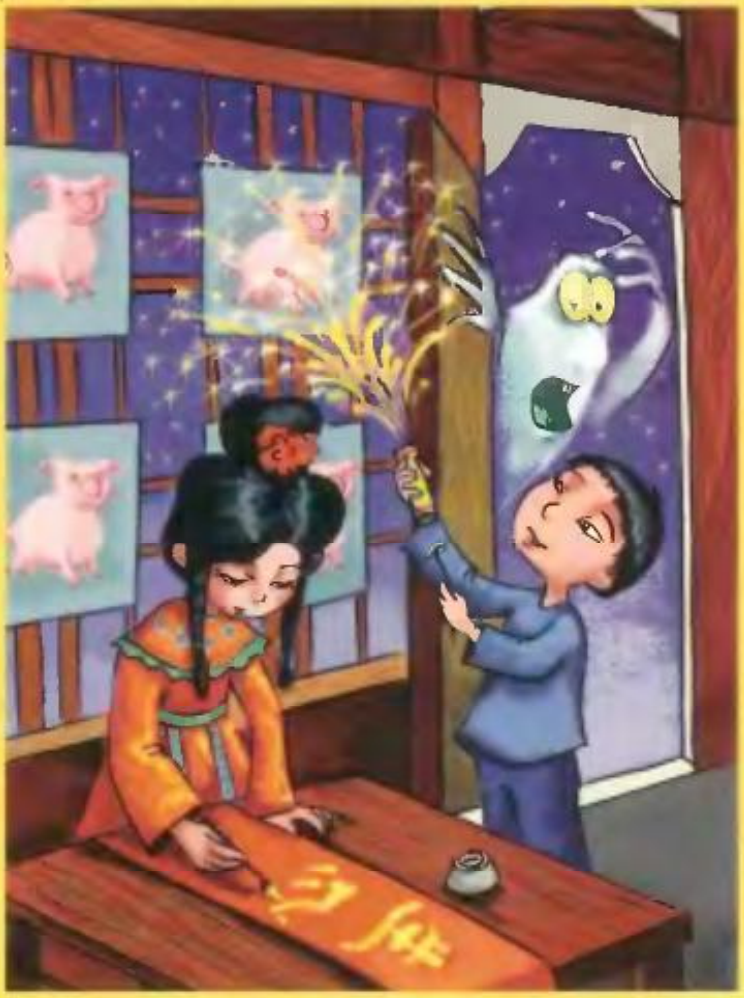

Два нових роки? А чому б і ні! Один можна зустріти разом зі всією Європою, а інший — тоді, коли вкаже місячний календар. Тож коли в Україні вже відшуміли ялинкові веселощі — у Китаї підготовка до свого новорічного свята тільки починається. І знаєш із чого? З генерального прибирання! Поламані ручки, старі папірці, огризки олівців — усе веселою зграйкою летить у кошик для сміття. Може, десь пил причаївся у кутку? Сміливо змітають його вологою ганчіркою! І дім, і думки мають перейти в новий рік чистими — так вважають мудрі китайці.

Яка то прикрість, коли у цей чистий дім надумає завітати нечистий дух. Для того щоб він негайно відмовився від своїх задумів, на червоних смужках паперу вимальовують старовинні написи ієрогліфами: побажання миру та щастя у цій оселі. Прикріплюють смужки до дверей. Такі побажання діють на злих духів, ніби закляття. Нізащо тепер не насміляться порушити "червоний кордон"!

Китайці певні: найдужче бояться невидимі зловмисники гучних пострілів. Тож заздалегідь запасаються хлопавками та петардами. А у давнину палили палички бамбуку, що теж гучно тріскотіли у вогні — це і були "прабабусі" сучасних хлопавок.

Що ж смакують китайці на своє новорічне свято весни? Кожна страва символізує те, на що хазяї сподіваються наступного року. Наприклад, до столу подають... водорості або ж пельмені — як символ багатства. Риба, що також займає почесне місце на столі, — символ плодовитості й достатку.

Особливі подарунки на свято готують для дідусів та бабусь: великі й круглі, мов сонце, фрукти. А цукерки та печиво з рисового борошна кладуть перед статуеткою бога рідної домівки. Здавна вірять, що саме на свято весни він їде до небесного Нефритового імператора, щоб доповісти про всі добрі й погані справи, що сталися у домі протягом року.

Нефритовий імператор — володар небесного царства. За давньою легендою, на небеса кольору каменю нефриту в належний час мали прибути 12 земних тварин. Імператор збирався призначити кожного з них покровителем зодіакального року.

Та Пацюк, якому наказали прийти разом із Котом, задумав хитрість. Він не розбудив Кота, як обіцяв, а з'явився до владики сам. "Я наказав покликати 12 тварин, а тут усього 11!" — насупив брови Імператор. І слузі його величності довелося знову мчати на землю. Першою трапилася на очі Свиня, яку везли на продаж. За мить вона опинилася в небесних палатах!
І ось так, випадково, вона стала покровителькою дванадцятого року китайського зодіаку.
Саме 2007 рік — рік Кабана — і святкуватимуть нині китайці. Тож статуетка кумедного поросяти прикрашатиме кожен дім.

Нумо із дому на вулицю!
Глянь, як кумедно танцюють казкові Дракон та Лев! Над юрбою пурхають кольорові повітряні кульки. Розпускаються вогняні квіти салютів і феєрверків. Буяє свято весни!

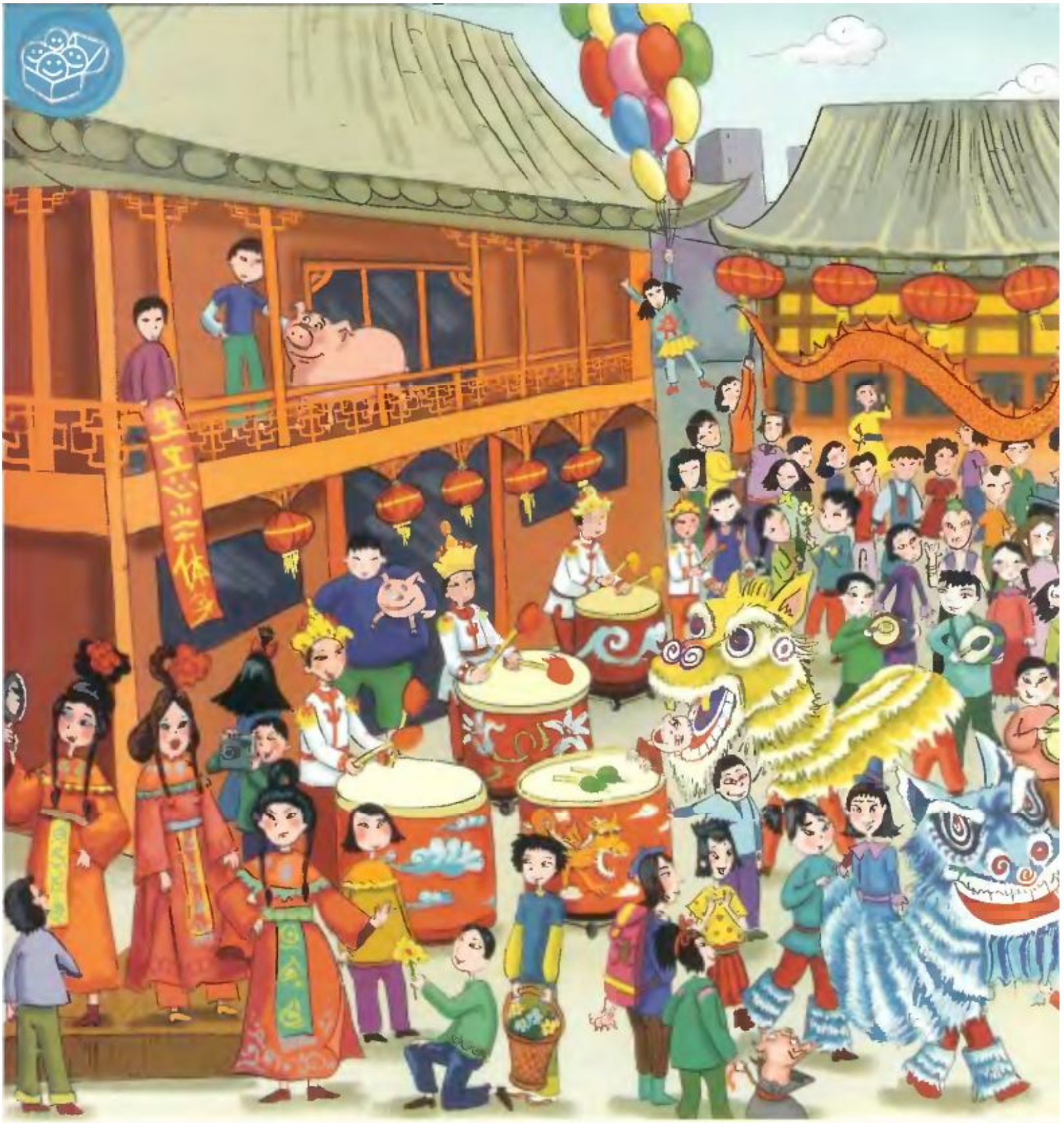

1. Знайди 31 повітряну кульку.

2. Скільки на малюнку:

собак	мавп	півнів	свиней

кількість упиши у клітинки

3. Знайди двох летючих драконів

Відповіді
на питання
у №11 за 2006 р.

1. Малюк.
3. Подібні парасольки.
4. Головні герої свята.
5. Гончарка.

MR. DIN COOKS A CUCUMBER SANDWICH

INGREDIENTS (FOR 2 SANDWICHES):

(для 2 сандвічів)

MR. DIN DECIDES TO COOK A CUCUMBER SANDWICH

Містер Дін вирішує приготувати сандвіч з огірком.

MR. DIN CUTS THE CUCUMBER INTO THIN SLICES

Містер Дін ріже огірок на тоненькі шматочки.

THEN HE SPREADS THE MAYONNAISE ON ONE SLICE OF BREAD

Потім мастить майонезом один шматочок хліба.

HE PUTS THE CUCUMBER ON THE BREAD, ADDS SALT AND PEPPER

Кладе на хліб огірок, додає солі та перцю.

HE COVERS WITH A SECOND SLICE OF BREAD

Накриває другим шматочком хліба.

MR. DIN CUTS SANDWICH IN QUARTERS

Містер Дін розрізає сандвіч на чотири частини.

Смачного!

ЗАВДАННЯ. Впиши в клітинки слова, що позначають дії, які необхідно зробити для того, щоб приготувати сандвіч з огірком. Підказку дає містер Дін.

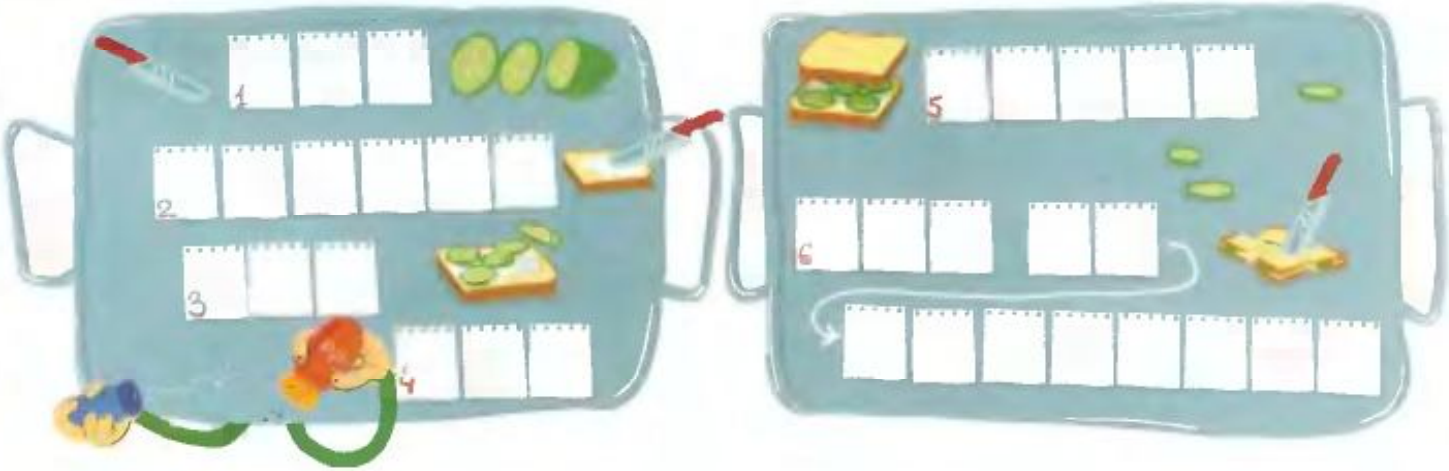

ЗАВДАННЯ. Напиши рецепт або намалюй свою улюблену страву, яку міг би приготувати й містер Дін.

ПРИГОДИ ВРЯДИ-ГОДИ

КРУТІ СНОУБОРДИСТИ

Ми під'їжджаємо. На горизонті вже видно Карпати!

Добридень, пане водію!

Дякуємо, пане водію! Щасливої дороги!

Ширше крок!
Професоре, не так швидко!

Ура! Хай живе сноубординг! Смику, діставай сноуборд!
Шило, чуєш, діставай швидше сноуборд!
Сноуборд? Я думав, що його взяли ви...
Гм-м-м... У мене суперідея: давайте грати в сніжки!

Дивіться у кінотеатрах України з 21 грудня!

HAPPY FEET

ВЕСЕЛІ НІЖКИ

Якщо твої ніжки вибивають неймовірну чечітку, але голос не витягне і двох нот — тобі ганьба. Так вважає більшість пінгвінів із мультфільму "Веселі ніжки". Бо ж пінгвінячу "Пісню серця" виконує кожен, хто хоче бути у парі. Та Мамбл зовсім не може співати! І немає надії, що він цьому колись навчиться... Саме тут і починаються перші випробування.

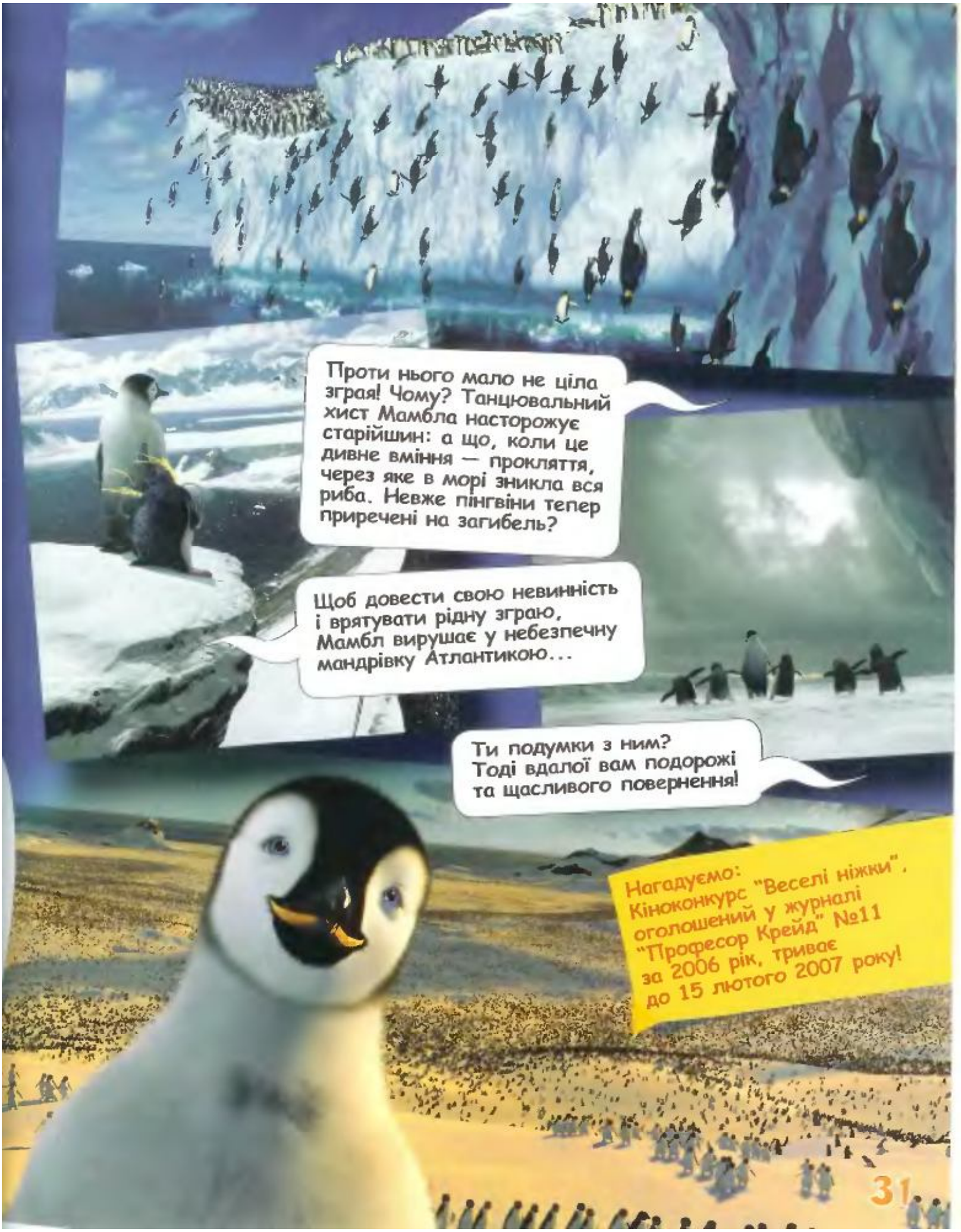
Проти нього мало не ціла зграя! Чому? Танцювальний хист Мамбла насторожує старійшин: а що, коли це дивне вміння — прокляття, через яке в морі зникла вся риба. Невже пінгвіни тепер приречені на загибель?
Щоб довести свою невинність і врятувати рідну зграю, Мамбл вирушає у небезпечну мандрівку Атлантикою...
Ти подумки з ним? Тоді вдалої вам подорожі та щасливого повернення!
Нагадуємо: Кіноконкурс "Веселі ніжки", оголошений у журналі "Професор Крейд" №11 за 2006 рік, триває до 15 лютого 2007 року!

УВАГА! КОНКУРС НА ЗВАННЯ МОЛОДШОГО АКАДЕМІКА АКАДЕМІЇ КРЕЙДА

Хочеш стати переможцем і отримати диплом від самого професора Крейда? Тоді візьми участь у шести турах конкурсу! Запитання до кожного туру читай у номерах журналу №7-12, 2006 р. Відповіді на всі конкурсні запитання надішли не пізніше 15 січня 2007 року.

ТУР №6 – 2006

1. Напиши географічну назву "Країни тюльпанів".

2. Що таке середньовіччя?

3. Що таке руни? Вибери правильну відповідь:

А. Найдавніше письмо народів Скандинавії.

Б. Овеча вовна.

В. Руйнівні вітри, що дмуть з моря.

НАГОРОДИ ПЕРЕМОЖЦЯМ

Перше місце (від 16 до 18 правильних відповідей) — диплом Академії Крейда, фірмова футболка та передплата журналу "Професор Крейд" на один рік*.

Друге місце (від 12 до 15 правильних відповідей) — диплом Академії Крейда, фірмова футболка.

* Під нагородами мається на увазі передплата на журнал "Професор Крейд" за 1 грн. та право придбати футболку за 1,20 грн.

Професор Крейд чекає саме на твого листа!

Надсилай відповіді на адресу:

Професору Крейду,
вул. Суворова, 4,
3-й поверх,
м. Київ, 01010

ЗНАТОК

180, 320, 999, 999+ схем цікавої гри

Зі ЗНАТОКом я власноруч створив радіоприймач!
(Сашко, 9 років, м. Київ)

За допомогою ЗНАТОКа я тепер краще всіх у класі розбираюся у фізиці – ношу додому тільки 12!
(Микола, 12 років, м. Дніпропетровськ)

Ми з онуком учора зібрали імітатори звуку, сьогодні займемося цифровою індикацією!
(Василь Сергійович, м. Херсон)

Тепер у мене є диктофон, який я зробив власноруч. Тато сказав: «Цифрова якість!»
(Андрій, 11 років, м. Тернопіль)

Я змайстрував у нашій квартирі дзвінок зі своєю улюбленою мелодією! Просто клас!
(Богдан, 10 років, м. Черкаси)

Нарешті я зібрав детектор брехні – перевіряю друзів на чесність!
(Єгор, 8 років, м. Полтава)

За допомогою ЗНАТОКа я сам створюю для себе іграшки – друзі у захваті!
(Віталик, 7 років, м. Мелітополь)

Я зібрав світломузику для шкільної дискотеки! Всі дівчатка сказали, що я – геній!
(Ігор, 15 років, м. Рівне)

Ми з братом зібрали абетку Морзе і придумали свій шифр! Батьки не розуміють нашу секретну мову!
(Тарас, 13 років, м. Львів)

Я сам зібрав мікрофон; тато мені зовсім трішечки допоміг!
(Костя, 5 років, м. Городня, Чернігівська обл.)

Я зробив охоронну сигналізацію у своїй кімнаті – тепер мої іграшки в цілковитій безпеці!
(Дмитро, 6 років, м. Арбузинка, Миколаївська обл.)

А що створиш ти?

- Обери свій конструктор ЗНАТОК у найближчому магазині твого міста! Тел.: 8 (056) 790 01 59

СВІТ ТАЛАНТІВ

ТОБІ ДОВОДИЛОСЯ СПОСТЕРІГАТИ, ЯК ТАНЦЮЮТЬ ПАЛЬМИ?

А БАЧИТИ ПЛАТТЯ З ПОВІТРЯНИХ КУЛЬОК?

А ШАЛЕНО АПЛОДУВАТИ ЮНОМУ СОЛІСТОВІ?

Микита Іщенко
Спеціальна премія за багатогранність у творчості

Усі ці незабутні спогади залишив Міжнародний дитячий фестиваль "Світ талантів-2006"! Щоб подарувати глядачам іскорки свого таланту, сюди з'їхалися твої ровесники з багатьох країн світу. Гучних оплесків вистачило всім: юним співакам, танцюристам, акторам, дизайнерам, художникам і навіть цілим театрам мод. А як тобі авангардні костюми з телефонних карток чи вечірня сукня з паличок для коктейлю? Адже учасники "Шоу краси" вражали не тільки дефіле у феєричних костюмах, а й хистом до танцю та співу. Познайомимося з деякими учасниками заключного гала-шоу. А раптом і ти одного разу опинишся серед них? Тож до зустрічі на п'ятому ювілейному фестивалі!

Ніколь Славова
І Принцеса Світу-2006, Болгарія

Валерія Рибалка
І премія "Юний дизайнер"

Катерина Прилипко
ІІІ Принцеса Світу-2006

Не секрет, що принцесою уявляє себе чи не кожна дівчинка. А от принцесою "Світу талантів" випадає стати не всім. Чимало старань треба докласти до того, щоб вийти на сцену.

"...А що, коли й справді існують феї та ельфи", — фантазує Валерія. І уява малює їй фею лісу в крислатому капелюшку, на якому вмостилися жучки та метелики. Фея вітру бачиться їй у легкому, як вітер, платті. А ось таємниче з'явилася... золота маска. Звідки? То секрет! Але саме так юний дизайнер назвала свою нову колекцію одягу.

Усі плаття шиють за моїми малюнками та ескізами професійні шевці. А потім я вигадую нові моделі!

Телефон оргкомітету: (044) 459-70-88

Микита Іщенко

Переможець одразу в кількох номінаціях конкурсу, він отримав ще й спеціальну премію "За багатогранність у творчості". Після школи береться за фарби — і на білому аркуші виростає чи то груша, на гілках якої вмостились "грушеві хатки", чи то порося, в якому поміщається... увесь український ярмарок...

Орнаменти, якими ти оздоблюєш свої малюнки, із бабусиних вишиванок?

Та ні, я бачив подібні на вишиванках прадідуся. Вони мені дуже запам'яталися! Все, що отак вражає, — згодом стає малюнком чи римованим словом, чи рядочком нот. Хочеться спробувати свої сили скрізь!

Бо ж і в тебе, друже, напевне є справа, що захоплює над усе. Розвивай своє вміння! Вір у свої сили! Можливо, і ти станеш учасником "Світу талантів"!

КЛУБ ЖУРНАЛІСТИКИ АКАДЕМІЇ КРЕЙДА

журналістський пошук "Ау, таланти!"

Якщо ж ти захочеш розкрити таланти друзів у діалозі — обміркуй свої запитання заздалегідь. Команда Крейда чекає на цікаве інтерв'ю!

Наталя Козак, м. Львів

ВУЛИЦЯ РУСЬКА

Може, тут і вузько є,
Але як без Руської?
Вулиця та, мов струна, —
Дзвонить нею давнина.
Є на Руській кам'яниці
З написами: древні мури —
Пам'ятки архітектури.
Всі будинки тут і брук —
Праця прадідівських рук.
Берегтиму доки віку
Спадщину дідів велику.

Конкурс "Найкращий краєзнавець року" завершується

Михайло Альохін, м. Кривий Ріг

Про моє рідне місто є дві легенди. Одна з них така. У часи, коли ще була Запорізька Січ, жив козак Ріг. Багато він воював, і якось ранило йому ногу. Відтоді козак став кульгати, тому й причепилось до нього прізвисько Кривий. Козак був дуже гостинний, тож ніхто не минав його оселі, а ще переказували про його бойові подвиги. А коли у 1775 році у цій місцевості почали будувати місто, то назвали його на честь козака.

Щомісячний дитячий журнал "Професор Крейда"
для дітей 6-10 років
грудень 2006 №12 (24)

Тираж 60 000 примірників
Ціна договірна
Передплатний індекс:
Кольорокорекція та друк:

Адреса редакції та видавця:
вул. Суворова, 4, 3-й поверх,
м. Київ, 01010
professor@kraid.com.ua

Відділ продажу:
484-25-01 (02)
Відділ редакційної передплати: 484 25-04

Шеф-редактор: Олена Мельцова
Редактор: Руслана Сенько
Матеріали підготували: Руся Ясь ("Академія Крейда")
Літературне редагування: Сергій Чемерис, Людмила Мигулько, Леонід Гнатюк
Музичний редактор: Олег Петров

Головний художник: Максим Копилов
Художники: Ольга Кузнецова, Світлана Навроцька, Ірина Соснецька, Наталія Єрмакова
Фоторедактор: Максим Гаврилов
Комп'ютерна обробка: Максим Мах, Олег Брячко
Верстка: Ігор Кіка

пиши на адресу:
професору Крейду, вул. Суворова, 4, 3-й поверх, м. Київ, 01010